

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး
၂၀၁၆ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၁၉

ဦးဇော်မျိုးထိုက်

နှင့်

ဦးစောလွင်

တရားလို

တရားပြိုင်

တရားလိုအတွက်။

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ ဦးသက်အောင်

တရားပြိုင်အတွက်။

အထက်တန်းရှေ့နေ ဒေါ်ခင်မေဦး

ကုန်ဖိုးအကြွေးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၄၀) နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၀၀)
စုစုပေါင်းငွေကျပ် သိန်း (၂၄၀) ရလို့မူ

စီရင်ချက်

၂၀၂၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ လ ၆ ရက်

အမှုမှာ တရားလိုကိုဇော်မျိုးထိုက်က တရားပြိုင်ဦးစောလွင်အပေါ်တွင် ကုန်ဖိုး အကြွေးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၄၀) နှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း (၁၀၀) စုစုပေါင်းငွေ ကျပ် သိန်း (၂၄၀) ရလို့ကြောင်း အဆိုလွှာ တင်သွင်း စွဲဆိုခဲ့သောအမှု ဖြစ်သည်။

တရားလိုက အဆိုလွှာတွင် ၎င်းသည် အမှတ် (၁၅) (ဃ) အောက်ဗဟိုလမ်း၊ (၂) ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် “မင်းသစ်” အမည်ဖြင့် အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်၊ ဘိလပ်မြေ ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ကိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ကန်ထရိုက်တိုက်ဆောက်လုပ်သည့်လုပ်ငန်းရှင် ကန်ထရိုက်တာတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၎င်း၏လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုရန်၊ တရားလိုထံမှ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် များကို တစ်လလျှင် တစ်ကြိမ် ငွေရှင်းစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သော်လည်း ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ နောက်ပိုင်းမှစ၍ စာရင်းရှင်းလင်းမပေးဘဲ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ မ ရမ်းကုန်းမြို့နယ်တွင် ဆောက်လုပ်သည့်လုပ်ငန်းအတွက် တရားပြိုင်ယူထားသော ကြွေးမှာ စာရင်းအရ စုစုပေါင်း ၁၃၈၅၇၀၉၅/ ကျပ် ဖြစ်ပြီး ကြိုတင်ပေးငွေ ကျပ် ၂၀၀၀၀၀၀/ ဖြစ်၍ ကျန်ငွေမှာ ၁၁၈၅၇၀၉၅ ကျပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့ နယ်တွင် ဆောက်လုပ်သည့်လုပ်ငန်းအတွက် တရားပြိုင်ယူထားသောကြွေးမှာ စာရင်း အရ စုစုပေါင်းငွေကျပ် ၅၁၅၉၁၂၀/ ဖြစ်ပြီး ကြိုတင်ပေးငွေကျပ် ၃၀၀၀၀၀၀/ ဖြစ်၍

ကျန်ငွေမှာ ၂၁၅၉၁၂၀/ ကျပ် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်ယူထားသည့် ကြွေးမြီ စုစုပေါင်းမှာ ငွေကျပ် ၁၄၀၁၆၂၅/ ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလိုထံမှ ကုန်ပစ္စည်းများရယူခဲ့စဉ်က အထောက်အထားအဖြစ် ပြေစာများ၊ ဘောက်ချာများ၊ ကုန်ပို့လွှာများဖြင့် ရယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်ထံမှရရန် ကုန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း (၁၄၀) ကျော်ခန့်ကို တရားလိုက လိုက်လံတွေ့ဆုံတောင်းခံခဲ့သော်လည်း တရားပြိုင် က ရှောင်တိမ်းနေသဖြင့် တရားလိုသည် နစ်နာကြေးငွေကျပ်သိန်း (၁၀၀) အပါအဝင် စုစုပေါင်းငွေကျပ်သိန်း (၂၄၀) ပေးစေရန် ဒီကရီကို စရိတ်နှင့် တရားရုံးက ခွင့်ပြုသည့် အတိုးနှင့်တကွ ချမှတ်ပေးပါရန် ယခုကဲ့သို့ တရားစွဲဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြစွဲဆို ခဲ့သည်။

တရားပြိုင်က ချေပလွှာတွင် တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁) နှင့် (၂) ကို ငြင်း ဆိုရန် မရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၃) ပါအကြောင်းအရာများကို တရားလိုက သက် သေပြရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလိုဖော်ပြထားသော “မင်းသစ်” အ မည်ဖြင့် ဘောင်ချာများ မသိရှိကြောင်း၊ တရားလိုတစ်ဦးတည်း ပြုလုပ်ထားသော စာ ရွက်စာတမ်းများ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) နှင့်ပတ်သက်၍ တရားပြိုင်အနေ ဖြင့် တစ်ချို့တစ်ဝက်ကို ငြင်းဆိုပါကြောင်း၊ တရားပြိုင်အနေဖြင့် တရားလိုထံမှ မည် သည့်စာရွက်စာတမ်းမှ လက်ခံမရရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား ပြေစာ၊ ဘောင်ချာ မည် သည့်စာရွက်စာတမ်းကိုမျှ ပေးအပ်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ်(၅)ပါအကြောင်း အရာများကို တရားလိုက သက်သေပြရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်မှ ရှောင်တိမ်းခြင်း မရှိကြောင်း၊ လုပ်ငန်းကိစ္စများဖြင့် နယ်သို့ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို ရှေ့နေမှတစ်ဆင့် (၇.၁၀.၂၀၁၆)နေ့က ပေးပို့ခဲ့သော အကြောင်းကြားစာကို ရသော် လည်း မှန်ကန်မှု မရှိ၍ မပြန်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အကြွေးလည်း မရှိပါကြောင်း၊ (၁.၁၁.၂၀၁၆) နေ့ထုတ်ကြေးမုံသတင်းစာကြေငြာကိုလည်း ရုံးရှေ့ရောက်မှသိကြောင်း တရားလို၏နစ်နာဆုံးရှုံးမှုကို သက်သေပြစေလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် ချေပခဲ့ပါသည်။

နှစ်ဖက်အဆိုအချေများအရ ရုံးတော်မှ အောက်ပါရုံးငြင်းချက် (၃) ရပ်ကို ထုတ် နှုတ် ၍ နှစ်ဖက်စစ်ဆေးကြားနာခဲ့သည် -

ရုံးငြင်းချက်များ

- ၁။ တရားပြိုင်သည်၊ တရားလိုအား ကုန်ဘိုးငွေ - ၁၄၀၁၆၂၁၅/- (ကျပ် တစ်ရာလေးဆယ့်သိန်း တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့် ငါးကျပ်တိတိ) ပေးဆပ်ရန် ရှိသည်မှာ မှန်သလား။
- ၂။ တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား နစ်နာကြေး သိန်း ၁၀၀ ကျပ် (သိန်း တစ်ရာကျပ်တိတိ) ပေးဆပ်ရန် ရှိသည်မှာ မှန်သလား။
- ၃။ တရားလိုသည် မည်သည့် သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း။

ငြင်းချက် (၁)

ပထမဦးစွာ “တရားပြိုင်သည်၊ တရားလိုအား ကုန်ဘိုးငွေ - ၁၄၀၁၆၂၁၅၀/- (ကျပ်တစ်ရာလေးဆယ်သိန်း တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့် ငါးကျပ် တိတိ) ပေးဆပ်ရန် ရှိသည်မှာ မှန်သလား” ဆိုသည့်ငြင်းချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။

တရားလိုက ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုခဲ့ရာတွင် အဆိုလွှာတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း ရက်စွဲအတိအကျ၊ ပြေစာအမှတ်အတိအကျ၊ ငွေတန်ဖိုးအတိအကျတို့ကို တင်ပြ၍ တရားပြိုင် ဝယ်ယူခဲ့သည့် ပြေစာများ၊ ဘောင်ချာများကို သက်သေဥပဒေများနှင့်အညီ တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးအတည်ပြုထားခဲ့သော ဘောင်ချာ၊ ပြေစာကို ရုံးတော်ရှေ့တွင် ၎င်း၏အင်္ဂလိပ်လိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ ကုန်ဖိုးငွေရရှိရန်အတွက် ယခုအမှု မစွဲဆိုမီ လူကိုယ်တိုင် တရားပြိုင်နေထိုင်သည့် တိုက်အမှတ်(၁၀)၊ ၆-လွှာ၊ ၁၄၅ - လမ်း၊ မင်္ဂလာ တောင်ညွန့်မြို့နယ်သို့ သွားရောက်ပြီး တောင်းခံသော်လည်း တရားပြိုင်သည် ရှောင်တိမ်းနေကြောင်း၊ ထို့နောက် တရားလိုက ရှေ့နေမှတစ်ဆင့် (၇.၁၀.၂၀၁၆) ရက်နေ့တွင် ကုန်ဖိုးအကြွေးငွေများပေးရန်နို့တစ်စာဖြင့် တောင်းခံသော်လည်းမရကြောင်း၊ ထို့နောက်ထပ်မံပြီး (၁.၁၁.၂၀၁၆) နေ့ထုတ်ကြေးမုံသတင်းစာတွင် တရားပြိုင်နှင့် အများသိစေရန်ကြေညာ၍ ကုန်ဖိုးအကြွေးငွေ တောင်းခံသော်လည်း မရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤတရားရုံးတော်၌ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ ရရန်ရှိသော ကုန်ဖိုးအကြွေးငွေများကို ဥပဒေနှင့်အညီ တရားစွဲဆိုတောင်းခံရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ပြီး သက်သေခံအထောက်အထားများအဖြစ် ကုန်ပို့လွှာများ (၁၄၁) စောင် နှင့် ဘောက်ချာများ (၁၈) စောင်ကို တင်ပြထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

တရားလိုပြသက်သေ (၃) ဦးတင်ဝင်းထွန်းက ၎င်းသည် ဆိုင်လုပ်ငန်းများအပြင် စာရေးမနှင့်တွဲဖက်၍ ပစ္စည်းဝယ်ယူသည့်စာရင်းများကို လုပ်ကိုင်ရကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော ၅နှစ်ခန့်က တရားပြိုင်ဦးစောလွင်သည် ၎င်း၏ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်း အတွက် ဆောက်လုပ်ရေးပစ္စည်းများကို ကိုဇော်မျိုးထိုက်ထံတွင် လာဝယ်ရာမှ သိခဲ့ကြောင်း၊ ဝယ်ယူသည့်အခါက တရားလိုကိုဇော်မျိုးထိုက်နှင့် ရင်းနှီးသောကြောင့် လပေးစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝယ်စဉ်က ဦးစောလွင်သည် ငွေပေးချေမှု စနစ်မှန်သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်ပေးချေနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ++ ယခုအမှု၌ သက်သေခံသွင်းထားသည့် စာရွက်စာတမ်းများမှာ ၎င်းတို့ဆိုင်မှ ပြုလုပ်ခဲ့သော စာရွက်စာတမ်းများ ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွဲရှိကုန်ပို့လွှာများသည် ၎င်းတို့ဆိုင်မှ ဦးစောလွင် လုပ်ငန်းရှိရာသို့ အုတ်သဲကျောက်များသွားပို့သည့်အခါ ပစ္စည်းစာရင်းကို ကုန်ပို့လွှာဖြင့် ပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကုန်ပို့လွှာကို နှစ်စောင်ပြုလုပ်ပြီး တရားပြိုင်ထံတွင် လက်ခံရရှိသည့်ကုန်ပို့လွှာ နှင့် ၎င်းတို့ထံတွင် လက်ခံရရှိသည့် ကုန်ပို့လွှာများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ သွားပို့သည့်အခါ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဦးစောလွင်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး ပေး

လေ့ရှိပြီး ၎င်းမရှိသည့်အခါ ၎င်း၏တာဝန်ခံတစ်ဦးမှ ကုန်ပို့လွှာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးလေ့ ရှိကြောင်း၊ ++ ကုန်ပို့လွှာနှင့်ပြေစာသဘောမှာ ကုန်ပို့လွှာဖြင့် ပစ္စည်းများ ပို့ပြီးနောက် ငွေရှင်းသည့်အခါ ကုန်ပို့လွှာတွင် ပေးပို့ခဲ့သည့်ပစ္စည်းများအတိုင်း ပြေစာကိုဖွင့်လှစ်၍ ငွေရှင်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်အနေဖြင့် ကုန်ပို့လွှာတွင် လက်မှတ်ထိုးလေ့ရှိပြီး ပြေစာများတွင် ထိုးလေ့ထိုးထ မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်က ကုန်ပို့လွှာတွင်ပေးပို့သည့် ကုန်ပစ္စည်းနှင့်ငွေတန်ဖိုးတို့ကို ပေးပို့သည့်ပြေစာတွင်ပါရှိသည့် ငွေနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေး၍ လက်ခံလေ့ရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်က တရားလိုထံမှရယူခဲ့သည့် ကုန်ဖိုးငွေပေါင်းမှာ နောက်ဆုံးသိရသည့်တန်ဖိုးသည် ကျပ်သိန်း (၁၄၀) ကျော် ရှိကြောင်း နှင့် တရားလိုပြသက်သေ (၆) ဒေါ်လှိုင်နှင်းအိစံ (ခ) လှိုင်းအိအိစံ က ၎င်းသည် ၁၀တန်းအောင်ပြီး တရားလိုထံ၌ အရောင်းစာရေးမအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်း၏တာဝန်မှာ ကုန်များမှာယူသည့်အခါ ဘောက်ချာစာရင်းဖွင့်ပြီး ပြုစုရကြောင်း၊ ငွေလက်ခံရာတွင် လက်ငင်းစာရင်းနှင့် အကြွေးစာရင်းဖြင့် ခွဲခြား သတ်မှတ် စာရင်းပြုစုရကြောင်း၊ လုပ်ငန်းရှိရာသို့ ပစ္စည်းများပို့ပြီးသည့်အခါ ပြန်ယူလာသည့် ပြေစာများကို စာရင်းပြုစုပြီး ဘောက်ချာများကို ပစ္စည်းယူသည့် ဝယ်ယူသူများက ငွေရှင်းသည့်အခါ ဘောက်ချာဖွင့်ပြီးနောက် စာရင်းပြုစုရကြောင်း၊ ငွေရှင်းပြီးသည့်အခါတွင် Paid လုပ်၍ သိမ်းဆည်းပြီး ပစ္စည်းယူသူထံသို့လည်း Paid လုပ်၍ ပြန်လည်ပို့ပေးကြောင်း၊ ပစ္စည်းပို့သည့်အခါ ဘောက်ချာနှစ်စောင်ပြုလုပ်ပြီး ပို့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းပို့သည့် ဘောက်ချာတစ်စောင်အား ကာယကံရှင်အား ပေး၍ ကျန်တစ်စောင်ကို ကာယကံရှင်မှ လက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ထိုး၍ ပြန်ပေးသည့်အခါ ၎င်းမှ သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရာတွင် တစ်ချို့က လက်ငင်းရှင်းပြီး၊ တစ်ချို့က တစ်လ တစ်ခါ စာရင်းရှင်းကြောင်း၊ ++ ၎င်းအနေဖြင့် ဦးစောလွင်အား ၂၀၁၄ ခုနှစ်ထဲမှ စတင်သိခဲ့ကြောင်း၊ ဦးစောလွင်သည် တရားလိုက ရင်းနှီးသဖြင့် တစ်လတစ်ခါ ကုန်ပစ္စည်းဖိုးငွေရှင်း၍ လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးစောလွင်သည် ၎င်းတို့ထံတွင် ကန်ထရိုက်တိုက်လုပ်ငန်း ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် အုတ်၊ သဲကျောက်များကို တရားလိုထံတွင် ဝယ်ယူခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာနောက်ပိုင်း တွင် ဦးစောလွင်က တရားလို နှင့် အဆက်သွယ်မလုပ်တော့ဘဲ ငွေလာမရှင်းတော့သည့်အတွက် ဦးစောလွင်အား ငွေလာရှင်းရန်အတွက် ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း အဆက်အသွယ်လုပ်ခဲ့သော်လည်း မရခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာနောက်ပိုင်းတွင် ဦးစောလွင်က ယူခဲ့သည့် အုတ်သဲကျောက်ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးသည် ငွေကျပ်သိန်း ၁၄၀ ကျော်ခန့် ရှိကြောင်း၊ တရားလိုအနေဖြင့် ဦးစောလွင်ထံမှ ကုန်ဖိုးငွေ ကျပ်သိန်း ၁၄၀ ကျော် မရသောကြောင့် နစ်နာ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြောင်း၊ ++ ယခု အမှုတွဲတွင် ပြသသည့် မင်းသစ် အုတ်သဲကျောက် ဘိလပ်မြေလုပ်ငန်းအမည်ဖြင့် ဦးစောလွင်ယူခဲ့သည့် အုတ်သဲကျောက်ပြေစာများ၊ ဘောက်ချာများ၊ ကုန်ပို့လွှာတို့သည် ၎င်းပြုစုခဲ့သော စာရင်းဇယားများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ပို့ခဲ့သည့် ကုန်ပို့လွှာကို တစ်ခါတစ်ရံ ဦးစောလွင်ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ထိုး၍ တစ်ခါတစ်ရံ၎င်း၏တာဝန်ခံမှ လက်မှတ်ထိုး လက်ခံခဲ့

ကြောင်း၊ ၎င်းအား ပြသသည့် ကုန်ပို့လွှာတွင် တစ်ချို့ကုန်ပို့လွှာ၌ ဦးစောလွင် ကိုယ်
တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားပြီး တစ်ချို့ကုန်ပို့လွှာတွင် ဦးစောလွင်၏ တာဝန်ခံတစ်
ယောက်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း၊ ကုန်ပို့လွှာပို့ပြီးနောက် စာရင်းပြုစုထား
သည့် ကုန်ပို့လွှာလက်ခံတွင်လည်း ဦးစောလွင်လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း အသီးသီး
ထောက်ခံထွက်ဆိုခဲ့သည်။

တရားပြိုင်က တရားလိုကိုဇော်မျိုးထိုက်နှင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်ခန့်က မိတ်ဆွေတစ်ဦး
၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုဖြင့် စတင်သိကျွမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းမှာ အင်ဂျင်နီယာ
တစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် ကန်ထရိုက်တာလည်း လုပ်ကြောင်း၊ ကိုဇော်မျိုးထိုက်မှာ အုတ်
သဲကျောက်ရောင်းဝယ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၁) ရပ်
ကွက်၊ အမှတ် ၁၈၇ ရှိ ကန်ထရိုက်တိုက်နှင့် တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊ အမှတ် (၉) ရပ်
ကွက်၊ အမှတ် ၄၉၁(ခ) ရှိအိမ်ခြေတို့အား ကန်ထရိုက်ဆောက်လုပ်ရာတွင် လိုအပ်
သည့်အုတ်သဲကျောက်များအား ကိုဇော်မျိုးထိုက်ဆိုင်မှ မှာယူအသုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ ကို
ဇော်မျိုးထိုက်ထံမှမှာယူသည့် ကုန်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ မှာယူသည့်ပစ္စည်းများ
အပေါ်တွင် အဆင်ပြေသလို ငွေပေးချေကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုဇော်မျိုးထိုက်မှ လာ
ရောက်ပို့သည့်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ဘောက်ချာများပေါ်တွင် လက်ခံရယူသူ အ
နေဖြင့် လက်မှတ်ထိုးရခြင်းများ ရှိကြောင်း၊ အဆိုပါပြေစာဘောက်ချာများအပေါ်တွင်
လက်ခံရယူသူနေရာတွင် ၎င်းကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းရှိသကဲ့သို့ ၎င်း မရှိ
သည့်အခါများတွင် ၎င်း၏ဆိုဒ်၌ရှိသည့်အလုပ်သမားများမှ လက်မှတ်ရေးထိုးပေး
ကြောင်း၊ ဘောက်ချာများအား ၎င်းထံ ပေးခဲ့ခြင်းများ ရှိသလို၊ ၎င်းနှင့်မကြုံသည့်အခါ
များတွင်လည်း ၎င်းအနေဖြင့် လက်ခံရယူထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ၎င်းနှင့် ကိုဇော်မျိုး
ထိုက်တို့မှာ ကုန်ဖိုးငွေများနှင့်ပတ်သက်၍ အလျဉ်းသင့်သလို ရှင်းလင်းပေးချေခဲ့ပြီး
ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက တင်သွင်းထားသော သက်သေခံ(က)မှ (က-၁၆) ထိပြေစာ
များနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းထံသို့လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏အလုပ်သမားများထံသို့လည်း
ကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အဆိုပါပြေစာများနှင့် ပတ်သက်
၍လည်း ၎င်းအား တကြိမ်တခါမှ ခေါ်ယူ စာရင်းရှင်းလင်းခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အဆိုပါ
ပြေစာများမှာ တရားလို၏ဆိုင်ဖြစ်သော မင်းသစ်အမည်ဖြင့်ရှိန်နိပ် ထုတ်လုပ်ထား
သည့်ပြေစာ စာရွက်များသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါပြေစာများမှာ တရားလိုတစ်ဦး
တည်းအနေဖြင့် ဖန်တီးထားသည့် စာရွက်စာတမ်းများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်တွင်
ဖော်ပြခဲ့သည့်ပစ္စည်းများလာ ရောက်ပို့သည့်အခါ ပေးခဲ့သည်ဆိုသော ဘောက်ချာများ
မှာ ကုန်ပို့လွှာများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါကုန်ပို့လွှာများနှင့်ပတ်သက်၍ စာရင်းရှင်း
လင်းထားပြီးဖြစ်၍ ၎င်းအနေနှင့် သိမ်းဆည်းထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ အဆိုပါကုန်ပို့
လွှာများအား ၎င်းထံတွင် မထားရှိတော့ခြင်းမှာ တရားလိုနှင့်၎င်းတို့မှာ ရင်းနှီးသူများ
ဖြစ်၍ ယုံကြည်မှုအရလည်းကောင်း၊ အဆိုပါကုန်ပို့လွှာများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေစာရင်း
များလည်း ရှင်းလင်း ပေးချေခဲ့ပြီးဖြစ်၍လည်းကောင်း ၎င်းထံတွင် သိမ်းဆည်း မထား
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ၎င်းထံမှ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြု

သည့်ငြိမ်းတိုင် (၂၀၅) တိုင်အား ၁ ချောင်းလျှင် (၁၅၀၀၀) နှုန်းဖြင့် တရားလိုမှ ၎င်း ထံမှနေ၍ ယူဆောင်အသုံးပြုခဲ့ပြီး အဆိုပါတန်ဖိုးငွေများကိုလည်း ယနေ့တိုင် ပြန် လည်ပေးဆပ်ရသေးခြင်း မရှိကြောင်း၊ ၎င်းနှင့် တရားလိုတို့မှာ ၂ ဦး ၂ ဖက် ယုံကြည် မှုအရ ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြစ်၍ အဆိုပါတိုင်များနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းထံတွင် အထောက်အထား မရှိကြောင်း၊ ၎င်းနှင့် တရားလိုတို့မှာ ကုန်ဖိုးငွေများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျသင့်သည်များကို မှာယူသည့်ပစ္စည်း များလာသည့်အနေအထားပေါ်တွင် စာရင်း ရှင်းလင်းကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုမှ ကုန်ဖိုးငွေများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျသင့် သည့်ငွေကြေးအား ပြောဆိုသည့်အခါ ၎င်းမှ ပေးချေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ပေးချေရာတွင် မည်သည့်အထောက်အထားမျှ ထားရှိခဲ့ကြခြင်း မရှိကြောင်း၊ ယခု တရားလိုတောင်းဆိုသော ကုန်ဖိုးငွေဆိုသည်များနှင့်လည်း ၎င်းနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မျှ တရားလိုတို့ တေ့တေ့ဆိုင်ဆိုင်တွေ့ဆုံ၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုခဲ့ကြခြင်း မရှိကြောင်း၊ ၎င်းအနေဖြင့် ကျသင့်သည့်ငွေကြေးကို ပေးချေခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ထုချေထွက်ဆိုခဲ့ သော်လည်း ထောက်ခံသက်သေတစ်စုံတစ်ရာ တင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရ သည်။

နှစ်ဘက်တင်ပြချက်အရ စိစစ်ရာ တရားလိုဘက်က ၎င်းအနေဖြင့် ကုန်ပစ္စည်း များကို ကုန်ပို့လွှာနှင့်အတူ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ပေးပို့ခဲ့သော ကုန်ပစ္စည်းများအတွက် ကျန်ရှိနေသော ကုန်ဖိုးအကြွေးငွေများကို စာရင်းဘောက်ချာများဖြင့် တင်ပြတောင်းခံ ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့တောင်းခံရာ မရသဖြင့် ရှေ့နေမှတဆင့် အကြောင်းကြားစာ (သက် သေခံ - ဂ) ကို ပေးပို့ တောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့မရသဖြင့် ကြေးမုံသတင်းစာထဲမှနေ ၍ ကြော်ငြာ (သက်သေခံ - ဃ) ထည့်သွင်းပြီး တောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုက တ ရားပြိုင်ထံမှ ရရန်ကျန်ငွေမှာ ကျပ်သိန်း (၁၄၀) ကျော်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထွက်ဆို ထားပြီး ကုန်ပို့လွှာများ၊ ပြေစာဘောက်ချာများကို တင်ပြခဲ့သည့်အပြင် ထိုစာရင်းများ အား ပြုစုသူများကို သက်သေအဖြစ် တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသက်သေများကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုသို့သောအနေအထားတွင် တရားလိုနှင့် လိုပြသက်သေများ၏စွပ်စွဲချက်များ မမှန်ကြောင်း၊ အဆိုပါကုန်ပို့လွှာများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေစာရင်းများလည်း ရှင်းလင်း ပေးချေခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက တင်သွင်းထားသော သက်သေခံ(က) မှ (က- ၁၆) ထိပြေစာများမှာ တရားလို၏ဆိုင်ဖြစ်သော မင်းသစ်အမည်ဖြင့် ရိုက်နှိပ် ထုတ် လုပ်ထားသည့် ပြေစာစာရွက်များသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါပြေစာများမှာ တရားလို တစ်ဦးတည်း ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသည့် စာရွက်စာတမ်းများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ++ တ ရားပြိုင်နှင့် တရားလိုတို့မှာ ကုန်ဖိုးငွေများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျသင့်သည်များကို မှာယူ သည့်ပစ္စည်း များလာသည့်အနေအထားပေါ် မူတည်၍ စာရင်းရှင်းလင်းကြကြောင်း၊ တရားလိုမှကုန်ဖိုးငွေများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျသင့်သည့်ငွေကြေးအား ပြောဆိုတောင်း

ခံသည့်အခါ ၎င်းမှ ပေးချေခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုသို့ ပေးချေရန် မကျန်ရှိကြောင်း ငြင်းဆိုထုချေနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တရားလိုက ပေးပို့သောကုန်ပစ္စည်းများကို လက်ခံရရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အနေအထား၌ ထိုကုန်ပစ္စည်းများအတွက် ငွေပေးချေပြီးကြောင်း တရားပြိုင်က ငြင်းဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

သို့ဖြစ်၍ “တရားလိုက ပေးပို့သောကုန်ပစ္စည်းများအတွက် ငွေပေးချေပြီးဖြစ်ကြောင်း” ထင်ရှားအောင် သက်သေပြသရန်တာဝန်မှာ သက်သေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀၃ အရ တရားပြိုင်အပေါ်တွင် တင်ရှိမည် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် အမှုတွဲပါစာရွက်စာတမ်းများ၊ သက်သေထွက်ချက်များအရ “တရားလိုက ပေးပို့သောကုန်ပစ္စည်းများအတွက် ငွေပေးချေပြီးဖြစ်ကြောင်း” ကို တရားပြိုင်သည် သက်သေထင်ရှား တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသည်မှာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။

သက်သေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၄ တွင် လုပ်ငန်းသဘောသဘာဝအရ ထားရှိမြဲဖြစ်သော စာရင်းဇယားများ၊ ကုန်ပို့လွှာများ၊ ပြေစာများသည် ဆန့်ကျင်သက်သေ မပြသနိုင်ပါက မှန်သည်ဟု မှတ်ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။

ထို့ပြင်လည်း တရားပြိုင်ဘက်က ပြန်လှန်မေး၍ “အမှန်တကယ်တွင် ဦးစောလွင်အနေဖြင့် ၎င်း(တရားလို)အား စာရင်းရှင်းလင်းရန် ကျန်ရှိသည်မှာ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ပြေစာများသာ ဖြစ်ကြောင်း” ဖော်ထုတ်မေးမြန်းထားသည်ကို တွေ့ရပြီး ယင်းသို့ မေးမြန်းချက်မှာ ဝန်ခံသည့်သဘောဖြင့် မေးမြန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည့်အပြင် ရုံးတော်၌ သက်သေခံအဖြစ် တင်သွင်းထားသည့်ပြေစာများ၌ တရားပြိုင်ဦးစောလွင်ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုး လက်ခံထားသော ပြေစာများလည်း ပါဝင်နေကြောင်း အငြင်းမပွား ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ ဤအနေအထားတွင် တရားလိုဘက်သို့ အသာပေးဖြေဆိုရန်သာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ “တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား ကုန်ဘိုးငွေ - ၁၄၀၁၆၂၁၅/- (ကျပ်တစ်ရာလေးဆယ်သိန်း တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ငါးကျပ် တိတိ) ကို ပေးဆပ်ရန်ရှိသည်မှာ မှန်သလား” ဆိုသည့်ငြင်းချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုဘက်သို့ အသာပေးဖြေဆို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ငြင်းချက် (၂)

ဆက်လက်၍ “တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား နစ်နာကြေး သိန်း ၁၀၀ ကျပ် (သိန်းတစ်ရာကျပ်တိတိ) ပေးဆပ်ရန် ရှိသည်မှာ မှန်သလား” ဆိုသည့်ငြင်းချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။

တရားလိုဘက်ကတင်ပြချက်အရ တရားပြိုင်ထံမှ ရရန်ရှိသည့် ကုန်ဖိုးငွေများ မရရှိခြင်းသည် အခြားသူများကို ရောင်းချရန်အတွက် ရင်းနှီးငွေများ ဆုံးရှုံးခြင်း ကြောင့် တစ်လလျှင် ရရှိမည့် အကျိုးအမြတ်ငွေ (၉) သိန်းခန့် ရှိကြောင်း ကိုသာ ခန့်မှန်း ထွက်ဆိုတင်ပြထားပြီး မည်မျှဆုံးရှုံးခဲ့ကြောင်း တိတိကျကျ ထွက်ချက် တင်ပြ နိုင်ခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်အကြားတွင် တစ်ဘက်ဘက်က ပေးချေရန် ပျက်ကွက်ပါက တစ်ဘက်သို့ နစ်နာကြေးပေးရန် အတိအလင်း သဘောတူညီချက် လည်း မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုသည် တရားပြိုင်ထံမှ ကျပ်သိန်း (၁၀၀) ကို နစ်နာကြေးအဖြစ် တောင်းခံခွင့် မရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ ငြင်းချက်(၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “တရားပြိုင်သည် တရားလိုအား နစ်နာ ကြေး သိန်း ၁၀၀ ကျပ်(သိန်းတစ်ရာကျပ်တိတိ)ပေးဆပ်ရန်ရှိသည်မှာ မမှန်ကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ငြင်းချက် (၃)

ဆက်လက်၍ “တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း” ဆိုသည့် ငြင်းချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိစစ်ရန် ဖြစ်သည်။

ငြင်းချက် (၁) နှင့် (၂) တွင် ဖြေဆိုချက်များအရ တရားပြိုင်သည် တရားလိုသို့ ကုန်ဘိုးငွေ-၁၄၀၁၆၂၁၅/- (ကျပ်တစ်ရာလေးဆယ်သိန်း တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ငါးကျပ် တိတိ) ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် တာဝန်ရှိမည် ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် တရားလိုသည် ထိုကုန်ဘိုး ငွေ-၁၄၀၁၆၂၁၅/- (ကျပ်တစ်ရာလေး ဆယ်သိန်း တစ်သောင်းခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ငါးကျပ်တိတိ) နှင့်စပ်လျဉ်း ၍ ကာလရှည်စွာ အကျိုးအမြတ် မရရှိခဲ့ဘဲ နစ်နာမှုများ ခံစားနေရသည်မှာ မြင်သာ သဖြင့် တရားမျှတမှု ရှိစေရန်အတွက် ထိုက်သင့်သောအတိုးငွေကို ခံစားခွင့်ပြုသင့် ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၄ (၁) တွင်လည်း “တရားရုံးအနေဖြင့် ငွေပေး ဆပ်ရန်သတ်မှတ်ပါရှိသည့်ဒီကရီဖြစ်လျှင် စီရင်ဆုံးဖြတ်သော ငွေရင်းအပေါ်တွင် တရားမစွဲမီ အချိန်ကာလတစ်ရပ်ရပ်အတွက် ဆုံးဖြတ်ပေးသော အတိုးအပြင် စီရင် ဆုံးဖြတ်သည့် ငွေရင်းအပေါ်တွင် တရားစွဲဆိုသည့်နေ့ရက်မှ ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့ ရက်အထိ တရားရုံးက သင့်လျော်သည်ဟု ယူဆရသော အတိုးနှုန်းအရ ကျသင့်သည့် အတိုးနှုန်းနှင့်တကွ ယင်းသို့ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော စုစုပေါင်းငွေအပေါ်တွင် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးသည့်နေ့ရက်မှ ငွေပေးဆပ်သည့်နေ့ရက်အထိဖြစ်စေ၊ တရားရုံးက သင့် သည်ထင်မြင်သည့် ထိုငွေပေးဆပ်သော နေ့ရက်ထက် စောသည့်နေ့ရက်အထိ ဖြစ်စေ

မကြီး ၆၁၉/ ၁၆ ၏ (၆.၂.၂၀၂၀) ရက်စွဲပါစီရင်ချက်
တရားရုံးက သင့်လျော်သည်ဟုယူဆသော နှုန်းထားအရ နောက်ထပ်အတိုး တို့ကို
ပေးစေရန် တရားရုံးက ဒီကရီတွင် အမိန့်ချမှတ်ပေးနိုင်ကြောင်း” ပြဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်က တရားလိုသို့ ကုန်ဘိုးငွေ-၁၄၀၁၆၂၁၅/- (ကျပ်တစ်ရာ
လေးဆယ်သိန်း တစ်သောင်း ခြောက်ထောင် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ငါးကျပ်တိတိ) ကို တ
ရားစွဲဆိုသည့်နေ့ရက်ဖြစ်သော (၇.၁၂.၂၀၁၆) ရက်နေ့မှ ဒီကရီချမှတ်သည့် နေ့ရက်
ဖြစ်သော (၆.၂.၂၀၂၀) ရက်နေ့အထိ တစ်နှစ်လျှင် ကျပ် (၁၀၀) လျှင် အတိုးနှုန်း ၃ ရာ
ခိုင်နှုန်းဖြင့် တွက်ချက်၍ရသော အတိုးငွေနှင့်တကွ ပြန်လည်ပေးဆပ်စေရန် စရိတ်
နှင့်တကွ အနိုင်ဒီကရီ ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။

ရှေ့နေခငွေကျပ် ၅၀၀၀၀/ သတ်မှတ်သည်။